

INLEDNING

SHIAIDEOLOGINS BAKGRUND

DEN HELIGA KORANEN

SUNNAH ELLER HADITHERNA (Berättelser om Profeten)

IJMA (överensstämmelse eller till hälften överensstämmelser)

ISLAMISKA TROSARTIKLAR OCH RELIGIONENS PELARE

SHIITERNAS IMAMATTANKE

PROFETENS (FVMH) FAMILJ

PROFETENS (FVMH) FÖLJESLAGARE

TAQIYAH (Skyddande)

M U T 'A H - tidsbegränsat "äktenskap"

GHADEER KHUM

SAMMANFATTNING

INLEDNING

Jag tackar Allah. Hans hjälp söker vi och Hans vägledning.

Den som Allah låter gå vilse ska aldrig ges vägledning. Den som Allah vägleder ska aldrig gå vilse. Jag vittnar att det finns ingen Gud utom Allah och Han har ingen medhjälpare. Och jag vittnar också att Muhammed är Hans tjänare och budbärare. Frid vare med honom, hans familj, hans följeslagare och deras sällskap till uppståndelsens dag.

Allah befäller oss i Den Heliga Koranen:

"Låt det finnas bland er de som inbjuder människorna till all det goda, som påbjuder det rätta, och förbjuder det onda. Det är dessa som ska nå lyckan." (3:104)

Jag ber till Allah att Han ska acceptera detta verk som ett rätt svar på Hans befallning. Syftet med detta häfte är att kortfattat lägga en uppfattning om de religiösa frågor där de Shiitiska lärde är oeniga med majoriteten av de muslimska lärde. Det är för att bekanta i synnerhet dem som har en vag uppfattning av den shiitiska tankevärlden jämförd med majoritetsversionen av Islam. I korthet det är för att besvara dessa eviga frågor: Är oenigheten viktig och om den är det; vad ska jag, som shiit eller sunni göra för att finna den rätta Islam, den sanna vägen till paradiset? Må Allah skänka oss sin nåd och inte beröva oss sin vägledning. Amen.

SHIAIDEOLOGINS BAKGRUND

När Islam kom, till vägledning för mänskligheten, arbetade den tidiga generationen av hängivna muslimer hårt och uppriktigt för att sprida och försvara den. Följaktligen spreds Islam snabbt och stadigt.

Detta skapade emellertid en våg av vrede och hat mot Islam, särskilt från en del av de trångsynta religiösa profilerna inom den mosaiska tron. De sammansvor sej för att mörda Profeten – frid vare över honom – och skapa "*fitnah*" (oenighet eller strid) mellan muslimerna. Men Följeslagarnas *Iman* (tro) var så stark att den inte rubbades av dessa intriger.

Först när många av Följeslagarna hade dött fann den judiska konspirationen företrädd av bland annat *Abdullah bin Saba*, en öppning, först bland mindre Islam medvetna muslimer, men med tiden även bland resten av det muslimska samfundet.^[1] Under de två första kalifernas kalifat fanns det ännu många Följeslagare kvar i livet, men mot slutet av den tredje kalifens regering hade ett stort antal av Profetens – frid vare över honom – Följeslagare gått bort, medan den nya generationen tillsammans med de omvända hade ökat sitt antal enormt.

Det var vid denna tid som de stamcentrerade, rasistiska och judiska rörelserna kom upp till ytan. Bland dessa märktes, den tidigare omnämnde *Abdullah bin Saba*s rörelse. Han var en jemenitisk Jude, som hävdade att Ali besatt gudomlig auktoritet. Denna tes utvecklades till dogmen att Ali, hans söner Al Hassan och Al Hussain följda av deras avkomlingar för all framtid skulle vara den muslimska *Ummans* (nationens) ledare. Detta gick naturligtvis stick i stäv mot det rådande bruket. Efter Profeten – frid vare över honom – hade ju Abu Bakr valts till kalif över muslimernas *Umma*, och efterträts av Omar, utan att någon tidigare hade hävdats att Ali borde ha varit den förste kalifen.^[2] Detta krav fann slutligen fäste i det tidigare Iranska kejsardömetets huvudstad (Al Madageen). Det underlättades vis den här tiden i denna del av riket av att Al Hussain, Alis yngre son, då var gift med dottern till den siste Iranske kejsaren^[3]. Det är därför som dogmen bland Shia om det ärftliga ledarskapet begränsas till Al Hussains avkomlingar, med början vid den fjärde shiitiska Imamen. Kravet att Ali skulle ha varit den förste kalifen var från början ett politiskt krav, avsett att skapa motsättningar mellan muslimerna genom att spela på den stammässiga och religiösa skillnaden.

Slutresultatet av detta politiska krav skulle bli en religiös motsättning och en avvikelse från den Islam som framhölls av de muslimska lärdes flertal.

Namnet Shia härleds från det arabiska "shii", som betyder understödjare, i detta fall, av Ali och hans avkomma. Shiiterna är sinsemellan uppdelade i sekter: *Zaidierna*, som avviker minst (från *Sunna*), *Ja'fari Ithnai Ashrisekten* (Iran), *Ismailiterna* och *Alawi Nusairisekten*. Muslimska lärde är överens om att de två sistnämnda helt har avlägsnat sej från Islam. Drusernas rötter spirar ur Ismilismen och *Fatimi Shia*. [4]

Följande sidor ska ägnas åt att diskutera *Ja'fari Ithnai Ashri* (*Ja'fris* tolv Imamer), den shiitiska majoritetens sekt.

DEN HELIGA KORANEN

Ja'fari-shiiternas lärde påstår: Antalet verser i Den Heliga Koranen är sjuttontusen. [5]

"*Al Kafi*" av *Al Kolayini*; bland *Shiias* lärde ansedd som det mest pålitliga och firade verket om Hadith, som är känt i den shiitiska världen, säger: "Om en mänsklig varelse påstår sej ha samlat in hela Koranen komplett, då ljuger han. Endast Ali och Imamerna samlade in alla verserna och bevarade dem. [6] *Shiias* lärde tillåter dock sina trosfränder att läsa den existerande Koranen tills de har lärt sej deras (*Shiias*) version.

Denna tillåtelse grundar sej på en tradition bland shia som lyder: "Jag sade till Imam Ali Musa (den 8:e Imamen) Vi hör Koranverser från dej, som vi inte har lärt oss. Begår vi en synd när vi inte reciterar dem? Imamen svarade: Nej, läs ni som ni har lärt er. Någon skall komma för att undervisa er (syftar på 12:e Imamen, som ska återkomma, förande med sej den kompletta Koranen, enligt *shias* tro.) [7]

De muslimska lärde försäkrar oss att: Profeten Muhammed – frid vare över honom – muntligt sammanställde.

Den Heliga Koranen i dess Kompletta, nu existerande form. Under Abu Bakrs kalifat skrevs denna sammanställning ner i en enda volym. [8] Språket i Den Heliga Koranen standardiserades och gjordes universellt under Othmans kalifat. [9] De godkända variationerna i recitationen av några få ord ur Den Heliga Koranen berör inte den grundläggande betydelsen. [10]

Allah säger i Den Heliga Koranen: **"Vi har utan tvivel sant ner Den Heliga Koranen och vi ska helt säkert bevara den (från förändringar); "** (15:9) **"samlandet av den och dess uppläsning vilar på Oss."** (75:17) **"Ingen falskhet kan nalkas den, vare sej framifrån eller bakifrån. Den har sänts ner av En som är full av Vishet, Värdig allt pris."** (41:42)

Allah har lovat att bevara den som en vägledning för muslimer för alltid och överallt. Detta till skillnad från de tidigare gudomliga böckerna (*Torah* och Nya Testamentet) som, fast deras ursprungliga form finns bevarad hos Allah, med tiden har förvrängts. De muslimska lärda anser att tron på Den Heliga Koranen skulle vara förvrängd, som ett klart avvisande av den islamiska tron. [11]

Bröder och systrar, ni kan själva räkna fram att Den Heliga Koranen innehåller 6236 verser, orden *Bismi Allahi* som inleder varje kapitel undantagna, men *shiias* lärde hävdar att Den Heliga Koranen inte skulle vara komplett.

Bör vi då tro på *Jafari-shias* källor, eller ska vi tro på den Allsmäktige Allah och Hans muslimska lärde? En del shiiter kanske förnekar sin tro på att den existerande Heliga Koranen inte är komplett, men detta förnekande kan vara *Taqqiya* (det vill säga att ljuga för att skydda den shiitiska tron.)

SUNNAH ELLER HADITHERNA (Berättelser om Profeten)

Jafari-shiiternas lärde anser *Sunnah* vara vad Profeten – frid vare över honom – och Imamerna sagt! [12] "*Al Kafi*" av *Kolayini* är enligt *Tabataba'i* "det pålitligaste och mest firade verket om *Hadith* i *shiias* värld." [13]

I denna källa förekommer det ofta att namnen på den, som förmedlat en *Hadith* utelämnas. Istället för "Profeten sade" kan man läsa "Imamen sa" Många av dess berättelser motsäger Den Heliga Koranen. Det förnämsta kriteriet på en *Hadiths* trovärdighet är faktiskt om den stöder, eller åtminstone inte motsäger *shiias* tankeskola.

De mest trovärdiga berättelserna om Profeten – frid vare över honom – är de, som har förmedlats av Hans hushåll det vill säga (i detta fall) de shiitiska Imamerna, fast det hände att en Imam dog när hans barn (det vill säga traditionsförmedlaren) vara bara nio, åtta eller till och med fem år gamla. [14]

Om till exempel en *Hadith*, som rapporterats av Ali (Profetens svärson) och sammanställts av *Sahih al Bukhari* motsade shiiternas uppfattning om *Nikah Mutah* (Ett tidsbestämt "äktenskap") avvisade den, men om berättelsen stödde *shiias* tankeskola godkändes den (som autentisk) oavsett vem som sagt det eller sammanställt det. [15]

De muslimska lärde definierar *Sunnah* eller *Hadith* som Profetens! – frid vare över honom – uttalanden, gärningar, godkännanden (av till exempel ett visst religiöst bruk) eller en

beskrivning av hans person. [16]

Det finns två grundläggande sätt att fastställa en Hadith autenticitet. Det första är den så kallad *Isnad*, som bedömer rapportörens trovärdighet. Därför avvisas *Hadith* där sambandet mellan rapportörerna är brutet, eftersom man där inte har någon möjlighet att bedöma trovärdigheten. Det andra kriteriet "*Matn*" bedömer innehållet i *Hadithen*, det vill säga ställer frågan: motsäger denna Hadith Koranens lära eller inte? Finns det en annan version med en annan kedja av rapportörer, är dess *Isnad* starkare? osv. [17]

Med dessa bedömningsgrunder för ögonen och äver sammanställarens stränghet i urvalet intygar de muslimska lärde att Bukhari och Muslims samling är den mest trovärdiga källan till Profetens *Sunnah*. [18]

Den Heliga Koranen gavs i sin skriftliga form strax efter Profetens - frid vare över honom - död, medan den seriösa sammanställningen av *Haditherna* ägde rum först hundra år senare. [19] Det fanns många skäl för detta dröjsmål, men den främsta orsaken var mängden av *Hadith* som behandlade detaljerade instruktioner rörande det dagliga livet för en sann muslim, och Följeslagarna var ju faktiskt levande *Hadith*böcker eftersom de dagligen demonstrerade Profetens - frid vare över honom - seder och bruk. Därför tycktes det inte finnas något trängande behov av en seriös ansträngning att göra en skriftlig sammanställning. Dessutom var några av de stora Följeslagarna av den uppfattningen, att Islam undervisningen främst skulle inrikta sej på beförhållandet av Den Heliga Koranen (i människors sinnen). Detta för att undvika det som hänt med tidigare Heliga böcker där de Gudomliga orden kommit att blandas ihop med profeternas uttalanden.

Så frågan är, bröder och systrar, vilken definition av *Hadith* är den mest korrekta? Särskilt med tanke på vår vetenskap att Profeten är "**Profeternas insegel**" (den Siste som ska komma) (33:40). Bara profeterna och Allahs budbärare kan mottaga uppenbarelser, som är bindande för dem som budbäraren sänts till. När shias lärde likställer Imamernas uttalanden med Profetens, hävdar de att Imamerna bara givits inspiration, är det en annan saks Inspirationen är man inte tvungen att följa; den kan inte påtvingas andra och kan dessutom delas av andra mänskliga varelser.

Ijma (överensstämmelse eller till hälften överensstämmer)

Shias lärde intar en kluven hållning till *Ijma*. Å ena sidan använder de sej av överensstämmelse för att stödja sina påståenden, till exempel skriver *Tabatabai*:... "Både Sunna och Shia fastslog helt klart" ... och ... "något som stöddes av alla" ... [20]

Å andra sidan avvisas Ijma av shiias lärde när de:

1. Hävdar att tusentals av Profetens - frid vare över honom - Följeslagare intrigerade mot Profetens befallningar och att bara, mindre än, tio av dem förhöll sej sanna, därmed accepterade dessas vittnesmål mot majoriteten.
2. Stämplar miljontals muslimska lärde genom Islams historia över hela världen som otrogna bara för att dessa inte godtar tron på Imamskapet; en tro som vilar på föreställningar som avvisas av majoriteten.
3. Ifrågasätter autenticiteten hos Den Heliga Koranen och de Hadither och tolkningar, som godkänts av majoriteten.

Muslimska lärde ser Ijma som den tredje viktiga källan till Islams lära. Om ett fall inte direkt berörs i Den Heliga Koranen eller *Sunnah* anses Ijma som en värdefull källan. [21]

Den mest autentiska texten anses den vara, som rapporterats av en stor grupp rapportörer till en annan grupp. Detta kallas *Tawatur*. [22] Den yngste vägande tolkningen av Koranen åar den, som vinner Ijma (här allmän enighet). [23] För Allah säger i Den Heliga Koranen: **"Och håll er alla tillsammans fast i Allahs rep och var icke splittrade"** (3: 103).

I ett fördömande av avvikelse vänder sej Allah till Profeten (- frid vare över honom - med hänsyftning på dem som avviker från den rätta vägen och säger: "Sannerligen, vad gäller dem, som har delat upp sin religion och splittrats i sekter, du ska inte ha med dem att göra!" (6:159). Se deras fall är i Allahs händer och i sinom tid ska Han visa dem vad de gjorde. Profeten (FVMH) sade: "Håll er till Jamaah majoriteten) och undvik splittring. När någon är ensam är Satan med honom, men

det är roligare att han undviker två sällskap. Den som önskar sej överflöd i Paradiset bör hålla ej till Jamaah". [24]

Jamaah och enighet syftar här på majoriteten av de muslimska lärde som har kunskap om Allahs befallningar. I en annan Hadith sade Profeten - frid vare över honom -: "Min Ummah kommer aldrig vara enig i det onda". [25]

Profeten - frid vare över honom - sa också: "Min Ummah kommer att splittras i 73 olika grupper. Bara en av dessa kommer att räddas, resten ska vistas i helveteselden". När han tillfrågades vilken grupp som skulle räddas svarade han: "De som följer min väg, och mina Följeslagare". I en annan version av samma Hadith svarar han: "Det är Jamaah" [26]

Bröder och systrar tror ni inte att konsekvens är en av de avgörande beståndsdelarna i ett

korrekt mått och ett redskap i ett objektiva argument ? Finner ni det inte misstänkt om en person använder ett argument där det stöder hans uppfattning och avvisar detsamma när det motsäger honom? Var snälla och ägna det en tanke. Mina bröder och systrar anta att ni, som muslimer, vill ta reda på vilken väg som leder till Paradiset. En grupp, för er okända, människor hävdar att de vet vilken väg som leder till Paradiset, men en i gruppen, på inte mindre än elva personer ger en motstridig vägledning. Båda beskrivningarna förefaller lika rimliga; vems anvisningar skulle du då följa? Om du fick veta att det enda personens anvisning byggde bara på hans personliga uppfattning men inte de andras. Föreställ dej också att om du inte följer hans anvisningar kom mer han att hata dej, men inte de andra. För Allah säger: **"Det finns inget tvång i religionen; sanningen skiljer sej klart från falskheten. Vemhelst som avvisar det onda och tror på Allah har verkligen tagit fatt i ett stöd, som icke sviker, som aldrig ger vika, för Allah är Allhorande Allvetande."** (2:256).

Bröder och systrar, se det bara som en grundläggande regel: det finns tre kategorier av frågor där de lärde skiljer sej åt.

1. Där majoriteten har erkänt det som den riktiga texten eller tolkning.
2. Där majoriteten varken har direkt erkänt eller avvisat en text eller en tolkning.
3. Där majoriteten har avvisat det som är definitivt felaktigt.

De avgörande skillnaderna mellan majoriteten av de muslimska lärde och shiias lärde återfinns i den sista gruppen. Bröder och systrar kom ihåg att det är stor skillnad mellan begreppen: majoriteten av muslimer, och majoriteten av muslimska lärde, som här avses när *Ijma* nämns.

Bröder och systrar, minns att Allah har varnat oss för att avvika från Hans rätta väg. Allah säger: **"Sannerligen detta är Min rätta väg; följ den! följ icke olika vägar, de kommer bra att föra er vilse från Hans väg. Detta är Hans befallning på det att ni måtte förbli medvetna om Honom"** (6:153).

ISLAMISKA TROSARTIKLAR OCH RELIGIONENS PELARE

Jafari shiias lärde påstår att tron på det ärftliga ledarskapet för hela den muslimska *Ummah* (*Imamatet*) är lika grundläggande som tron på en Gud. [27] För dem är *Imamatet* både en trosartikel och en av Islams pelare. [28] Dessutom saknas tron på änglarna och ödet, i artiklarna och andra av shiias källor som man hänvisar till i författningen.

Muslimska lärde slår fast att något sådant som *Imamatet*, ett ärftligt ledarskap för hela den

muslimska *Ummah* existerar inte i Islam.

Det finns i Den Heliga Koranen och den pålitliga *Sunnah* uttalanden som förnekar och till och med avvisar denna föreställning.

I Den Heliga Koranen säger Allah: **"och deras (muslimernas) mellanhavanden avgörs genom rådslag"** (42: 38). Och Profeten – frid vare över honom – befalldes: **"..och rådgör med dem i viktiga frågor"** (3:159). Muslimska lärde tror att Islam bygger på följande fem pelare: att vittna om att det finns ingen Gud utom Allah och Muhammed är Allahs budbärare, att göra bönerna, att betala Zakat, att göra pilgrimsfärden till Allahs hus (*Kaba* i Mecka) och att fasta under Ramadan [29] Muslimska lärde tror också att de grundläggande trosartiklarna är att tro på Allah,

Hans Änglar, Hans Böcker, Hans Budbärare och Den Yttersta Dagen samt att tro på ett av Gud avgjort öde, ont såväl som gott [30] om man läser hela Koranen finner man ingenstans något stöd för *Imamattanken*. (Det ärftliga ledarskapet för hela den muslimska *Ummah*) Bröder och systrar, bör vi tro på majoriteten av de muslimska lärde, som helt klart har stöd i verserna i Den Heliga Koranen och trovärdiga Hadither eller på det fåtal lärde bland shia vars tyckanden inte

har något stöd, vare sej i Den Heliga Koranen eller i trovärdiga Hadither ? Försäkra er om att vår enda ambition är att behaga endast Allah och att finna sanningen för vår frälsning, både i denna värld och den kommande.

Bröder och systrar, minns att Allah säger i Den Heliga Koranen: **"O ni som är troende, tro då på Allah och Hans Apostel, och på Skriften som Han har sänt ned till sin Apostel och på Skrifterna som Han har sänt ner till sändebuden före detta. Den som förnekar Allah eller Hans Änglar och Hans Böcker, Hans Apostlar eller Den Yttersta Dagen, har gått långt, långt vilse."** (4:136)

SHIITERNAS IMAMATTANKE

Shiias lärde tror att *Imamattanken* är en trosartikel likvärdig med tron på en Gud. Imamattanken innebär att det andliga, religiösa, utbildningsmässiga och politiska ledarskapet för hela den muslimska *Ummah* är en fråga om ärftlighet begränsad till endast tolv Imamer. Dessa är:

Profetens – frid vare över honom – yngsta dotter Fatimas man, hennes två söner och några avkomlingar till hennes andre son, Hussain, som var gift med den persiske kejsarens

dotter. [31] Detta religiösa och politiska ledarskap kunde ärvas av en pojke på nio, åtta eller till och med fem år! [32]

I republiken Irans konstitution står det till exempel att...Irans officiella religion är *Jafari Ithna Ashari* och denna paragraf är evigt oföränderlig. [33] För det första är denna tro förbunden med tron på Imamernas ofelbarhet [34] och att de delar Allahs förmåga att se in i det fördolda inklusive vetenskapen om deras dödstimma. [35] De tror att lydanden inför dessa Imamer inte får ifrågasättas - "till och med gudsdyrkan kan onödigt förklaras på Imamens order" [36] Med Khomeinis ord: "Vi kan inte föreställa oss att Imamer kan göra fel". [37]

Imamatet är också sammanvävt med tron på Imamens andliga ställning som Guds universella ställföreträdare. Det är ett ställföreträdarskap som utsträcker sej till hela skapelsens och inför vilken minsta atom ödmjukar sej. Det är en av de viktigaste trossatserna i vår shiitiska tankevärld att ingen kan uppnå Imamernas andliga status, inte ens ärkeänglarna eller Allahs apostlar". [38]

Å andra sidan är den tanken nedärvd i shiiternas tro att alla muslimska kalifer, eller domare eller härskare, som inte är shiiter eller tillhör de tolv Imamerna är *Taghoots* (onda). [39] Av den anledningen har Irans konstitution säkerställt att enbart en shiit och dessutom av *Ithna Ashri Jafari* kan bli president [40] och "Nationella lagrådet får inte stifta lagar som står i motsättning till den officiella statssektens principer och jurisprudens. [41]

Den tolfte Imamen tror man föddes 868 e.Kr. och han lever än (fortfarande efter elva sekler!) men är försvunnen sedan sitt femte levnadsår. Han ska återkomma och då kommer den nuvarande republiken Iran att avskaffas till förmån för hans ledning. [42]

Muslimska lärde betraktar monarki som mycket tveksam även om bara den politiska makten är ärftlig. Därför avvisar de fullständigt varje form av monarki där även den religiösa och andliga makten är ärftlig, om det inte finns klara bevis i Den Heliga Koranen eller Profetens - frid vare över honom - trovärdiga Sunnah som skulle stödja sådana anspråk.

Inte nog med att det inte finns några sådana bevis men det är dessutom så att Imamattanken direkt strider mot den princip om rådslag som understyrks i Den Heliga Koranen. I en befallning till Profeten säger Allah: **"och rådfråga dem i viktiga spörsmål..."** (3:159).

Och berörande de troende säger Han: **"...deras mellanhavanden avgörs i rådslag."** (42: 38).

De muslimska lärde slår också fast att fullständig ofelbarhet är en egenskap som tillhör Allah och endast Allah, och ingen varelse delar den med Honom. Till och med Sändebudens ofelbarhet begränsas till en fråga om att sanningsenligt överbringa budskapet och att undvikadödssynder eller olydnad mot Allah. Exempelvis vänder sej Allah till Profeten med orden:

"Profeten - frid vare över honom - mulnade och vände sej bort for att en blind kom fram (och avbröt honom)." (80: 1-2). Den Heliga Koranen försäkrar oss att inte ens den bästa varelsen på jorden delar ofelbarhetens attribut med sin Herre. Vad beträffar kunskapen om det fördolda rekommenderas läsning av verserna 3:145, 179, 6:59, 10:20, 27:65, 31:34, samt 72:26 och läs:

"Säg: Jag har ingen makt till nytta eller skada for mej själv utom vad Gud tillåter. Om jag hade haft kunskap om det fördolda skulle jag ha förökat det goda och inget ont skulle ha rört vid mej..." (Koranen 7:188).

Muslimska lärde anser den, som tror att det finns människor som är bättre än Allahs Profeter, vara *kafir* det vill säga en otroende (inte troende). [43] Hur mycket värre då, de som hävdar att somliga varelser delar Allahs unika egenskaper och till och med att lydnaden till dessa varelser vore viktigare än åttlydnaden av Skaparen. Föreställningen om den ännu levande tolfte Shiitiska Imamen är en myt som vi inte bör tro på, än mindre bygga ett Islamiskt styresskick på den. *At-Tabari* försäkrade oss att den elfte Imamen överhuvudtaget inte hade någon avkomman [44]

Det finns ett fåtal Hadither som sammanställts av *Tirmizi* och *Abu Dawud* som nämner uppträdandet av en *Al Mahdi* som ett av tecknen som förebådar uppståndelsens Dag. Dessa Hadither säger att han kommer att bära samma namn som Profeten (Muhammed) och hans faders namn kommer att vara detsamma som Profetens faders namn; Abdullah, inte Hassan som den elfte Imamen hette. Han kommer att vara en avkomling till den förste av profetens - frid vare över honom - dottersöner och inte av den andra dottersonens avkomma. [45] Dessutom finns det inget som stöder att en sådan person skulle leva i tolv sekler.

Bröder och systrar, shiiternas lärde anser Imamattanken som en trosartikel likvärdig med tron på Allah. Det vill säga om du inte tror på det kan du enligt deras definition vara en Kafir (en otrogen) Gud förbjude! Å andra sidan om du tror på det med allt vad det medför kan du vara en Kafir enligt deras definition som förbehåller sin lojalitet till Allah och Profeten - frid

vare över honom -, och inte till någon särskild dynasti eller ras. Se till att ni väljer den Rätta vägen till Paradiset.

PROFETENS - frid vare över honom - FAMILJ

Jafarishias lärde begränsar "Profetens Familj" till att avse Profetens - frid vare över honom - yngsta dotter Fatima, Hans kusin Ali, Fatimas make, Hans äldre och yngre dottersöner, (d.y. gift med den siste Iranske kejsarens dotter) och åtta av den yngre dottersonens avkomlingar men sin persiska fru [46]. Khomeini sa: "Det är en av shiaskolans viktigaste trossatser att ingen, inte ens Profeterna eller ärkeänglarna kan uppnå Imamens (Ali och hans avkomlingar) andliga status [47] Shiias lärde tror att ledarskapet för hela den muslimska *Umman* ska begränsas till de tolv Imamerna.

Av denna anledning förbiser de alla dygder och framsteg som resten av Profetens - frid vare över honom - familj och följeslagare visade eller till och med utslungar de grävsta anklagelser mot dem, om det inte har kunnat påvisas för shiias lärde att de har uttalat starkt stöd för Ali. (Detta kan ytterligare utforskas genom att läsa vilken som helst av shiias källor till Islams historia, till exempel: *Tabatabai, Ali Shariati, Ibn Abi al-Hadid* osv.)

Muslimska lärde betraktar "*Ahl-al Bait*" det vill säga Profetens - frid vare över honom - familj som alla hans släktingar som inte får ta emot välgörenhet. Familjen inkluderar Profeten (FVMH), *Ali, Aqil, Abbas* och deras efterkommande. [48] Profetens - frid vare över honom - är också medlemmar av hans familj. **"Och stanna i era hus (med värdighet) och blotta icke er skönhet som i okunnighetens dagar och förrätta bönen och betala Zakat och lyd Allah och Hans sändebud. Allah önskar förvisso att avlägsna all orenhet från er, O medlemmar av Hushållet och att göra er fullständigt rena."** (33:33)

Inte nog med detta, alla Profetens fruar är också de troendes mödrar. Majoriteten av muslimska lärde anser den vara "*kafir*" det vill säga en otrogen, som hävdar att vissa människor skulle vara bättre än Profeterna. [49] Muslimska lärde har överhuvudtaget stor respekt för hela Profetens - frid vare över honom - familj. I en Hadith som rapporterades av "Muslim" [50] där Profeten - frid vare över honom - befäller muslimerna att hålla sej till Koranen, som en källa till vägledning, ber han dem också att vara goda mot hans familj. Muslimska lärde upprätthåller också en hög status för alla Profetens Följeslagare, Islams utvalda soldater. [51]

Bröder och systrar; kan vi som muslimer verkligen nonchalera Profetens - frid vare över honom - andra döttrar, eller hans släktingar och deras avkomlingar som alla var mycket goda muslimer? Kan vi begränsa (begreppet) "Profetens familj" till ett fåtal, utvalda

av *shiias* lärde? Kan vi verkligen älska bara några och förbanna övriga tiotusentals av Islams tidiga generation? Ta Othman till exempel som var gift med två av Profetens (FVMH) döttrar och fick en son som med en av dem? Eller ta Al Hassans, Profetens - frid vare över honom - äldste dotterson, avkomlingar? Tror ni inte att

Ali och hans fromma avkomlingar skulle vara de första att fördöma dessa föreställningar ?

PROFETENS - frid vare över honom - FÖLJESLAGARE

Jatfari shiiternas lärde säger att de första två vägledda Kaliferna, Abu Bakr och Omar konspirerade mot Islam och försökte undanröja *Haditherna* för att kunna tolka Den Heliga Koranen för sina egna syften. *Shiias* lärde hävdar också att de tre första, vägledda Kaliferna, alla bröt sitt förbund med Profeten - frid vare över honom - och förändrade hans Sunnah. [52] De delar in Profetens tusentals Följeslagare i tre kategorier: [53]

1. Dem som shiiterna gillar, tillsammans färre än nio stycken.
2. De värsta elementen (bland dessa Abdullah bin Omar, som rapporterade en mångfald sanna Hadither.)
3. De som sålde sin ära (bland dessa var *Abu Hurayra*, *Abu Darda* och *Abu Musa Ashari* som alla rapporterade många sanna Hadither.)

En av de officiella tidningarna försäkrar oss, efter en beskrivning av hur Profeten, orättfärdigt och i speciella delar av det Islamiska budskapet, skulle ha utvalt sin svärson, att "de flesta i Profetens - frid vare över honom - generation inte hade en klar bild ens av de religiösa seder som Profeten (FVMH) hade praktiserat inför deras ögon, och inom hörhåll, hundratals gånger. [54]

En shiitisk lärd nämner särskilt: ...*Abdul Rahman Ibn Ouf*, den Mammonsdyrkaren; Othman den aristokraten; den nonchalante Khalid ibn Valid; och *Saied Ibn Vaqas*, en man renons på fromhet." [55]

De muslimska lärde hävdar att de stora Följeslagarna alla är trovärdiga och de är pålitliga källor (till kunskap). De förtjänar alla stor respekt. [56] Allah prisar de stora Följeslagarna i Den Heliga Koranen: **"Ni ar det bästa av folk" (3:110) "Ni Islams förtrupp, de första som lämnade sina hem (för Islam) (al-Muhajirin) och de som hjälpe dem (al-Ansar) och även följer dem i alla goda gärningar. Allah är nöjd med dem och de med Honom. För dem har Han berett trädgårdar genomflutna av floder, däri de ska förbli for evigt." (9:100)**

"Muhammed är Guds Apostel, de som följer Honom ar fasta mot de otrogna men medlidsamma mot varandra. Ni ser dem bugande och nedfallande (på sina ansikten) (i bön) sökande Guds nåd och välbehag. På sina ansikten bär de märkena efter allt nedfallande..." (48:29) Läs även verserna: 59:8-10 och 66:8.

I de trovärdiga *Haditherna* säger Profeten - frid vare över honom -: "De bästa av dem som följer mej är mina samtida." [57]

Muslimska lärde hyser inga tvivel om att Profeten - frid vare över honom - överbringade sitt budskap utan att förfördela eller gynna vare sej sin svärson eller någon annan av sina Följeslagare. De stora Följeslagarna var generellt mest insatta i den Islamiska läran (än Ali). Bland dem som inte var släkt med Profeten (FVMH) fanns det många med större kunskaper än Ali eller andra av Profetens släktingar vad än shiias förfalskningar må säga. [58]

Bland de Följeslagare som har förtalats av shiias lärde finns de som har omtalats som Paradisets folk. Bland dem finns också de, till vilka Profeten - frid vare över honom - sa: "Må min mor och far offras för din skull..." eller att Profeten - frid vare över honom - är av dem och de är av honom.

Bland dessa Följeslagare finns hundratals om vilka Profeten - frid vare över honom - sa: "Ingen utom de troende älskar dem och ingen hatar dem utom hycklarna." Naturligtvis är all blind och partisk kärlek såväl som all överdriver kärlek utesluten, för sådan kärlek borde hellre kallas hat. Om det nu fanns dispyter, mellan en del av Följeslagarna, grundade på skilda uppfattningar i juridiska frågor (*Itjihad*) så ska vi inte ägna oss åt att döma deras personliga handlingar, för Allah fördömer sådant verk, det vill säga att de efterkommande skulle döma sina företrädares handlingar. Den heliga Koranen säger: **"De var ett folk som har gått bort; de skall skörda frukterna av vad de har gjort och ni av vad ni gör och ni skall inte frågas om vad de gjorde (hållas ansvariga för)."** (2: 134)

Bröder och systrar; tänker ni tro på Allah när han, utan omsvep, säger att Han är nöjd med Profetens - frid vare över honom - Följeslagare, eller på shiias lärde som ärar ett fåtal Följeslagare men förbannar och anklagar tusentals andra? Försäkra er om att ni finner den rätta vägen till Paradiset, så att ni inte, oavsiktligt, kommer att fungera som ett verktyg för Islams fiender, som försöker förstöra Den Heliga Koranen och den trovärdiga Hadith, genom att misskreditera dem som först undervisade om Den Heliga Koranen och *Haditherna*. Minns vad *Imam Ahmad bin Hanbal* sa: "Om ni möter en person som anklagar Profetens - frid vare över honom - Följeslagare så har ni rätt att tvivla på hans underkastelse (Islam)." *Rahwaid* och *Imam Malik* dömde så att vem helst som anklagar Följeslagarna ska

straffas. *Ibn Taymiyah* och *Razi* sa att vem som än ifrågasätter följeslagarnas ärliga avsikter är "*Zindiq*" och en otrogen. *Ibn Hajar al-Haithami* och *Imam Shafi* är av den uppfattningen att den som hatar Följeslagarna är en otrogen. *Al-Gadi abu Ya 'la* sammanfattade det så att majoriteten av muslimska lärde är överens om att vem som förtalar eller anklagar en Följeslagare, och tror att denne förtjänar förtal, blir en Kafir (en otrogen), men om han inte tror att Följeslagaren förtjänar det, blir han istället en "*Fasiq*" (en muslim som har begått en allvarlig synd). [59]

TAQQIYAH (Skyddande)

Jafa'ri shiiternas lärde menar att "*Taqqiyah*" utgör nio tiondelar av Allahs religion och den som inte utövar *Taqqiyah* har heller ingen religion. *Taqqiyah* ska användas i allt utom vinförbudet och (tillåtelsen) att gnugga strumporna när man gör *wudu* (rengöring för bön). [60]

"*Taqqiyah*" innebär att vilseleda genom att göra eller säga motsatsen till det du egentligen känner eller tror på, till exempel att låtsas vänlighet medan man i sitt hjärta förbannar någon, fast ingen fara föreligger". [61] Ändamålet med *Taqqiyah* är "bevarandet av Islam och shiias tankeskola; om folket inte hade tillgripit det, skulle vår tankeskola ha utplånats" [62] det betyder att enligt shiiternas lärde kan

Taqqiyah användes mot icke-shiiter, inklusive muslimer, för att bevara den shiitiska tron.

Tabatabai, en framträdande lärd bland shiiter, – säger att shiiternas *Taqqiyah* grundar sej på följande verser: **"Låt inte de troende föredra de icketroende som vänner framför de troende. Vem som än gör det har ingen förbindelse med Allah, utom om ni gör det för att skydda er mot dem."** (3:28).

"Den som blir en otrogen efter att ha trott, förutom den som är tvingad till det och vars hjärta fortfarande är förnöjt i tron." (16:106).

Den Heliga Koranen klargör att den utmärkande egenskapen hos hycklare är att de låtsas tro något annat än det som finns i deras hjärtan, och den fördömer det. Allah säger: **"När de möter de troende säger de "Vi tror". Men när de är ensamma med satanerna säger de "Vi är egentligen för er" ". Han säger också: "Ni (troende man) nar ännu hoppet att de ska tro er fast ni har sett hur en grupp av dem lyssnade till Allahs ord och sedan medvetet ändrade det, fast de hade förstått (budskapet). (2:114).**

"Se hur de, när de möter de troende, säger "Vi tror" men när de träffar varandra i avskildhet säger de: Underrättar ni dem (de troende) om vad Allah har yppat för er så att de måtte tvista med er om det inför er Herre. Inser ni inte deras mål? Vet de då inte att Gud vet allt vad de döljer och vad de uppenbarar ? (2:75-79) Allah säger också "Se det är ni som älskar dem, men de älskar alls inte er, fast ni tror på allt i boken. När de möter er säger de "vi tror", men ensamma biter de sina fingertoppar i raseri över er. Säg: "Förgås ni i ert raseri; Allah har sannerligen kunskap om deras hjärtans hemligheter." (3:119) Därför har Allah berett svåra straff för hycklarna. "Hycklarna ska dvälas i eldens djupaste avgrunder och ingen hjälp ska finnas för dem." (4:145)

Följaktligen anser muslimska lärde, när man låtsas motsatsen till det man döljer (inombords), då ljuger man, och lögnen är en form av hyckleri; för profeten – frid vare över honom – sade: (Hycklarnas tecken är tre: när hantalar då ljuger han, när han lovar något så bryter han löftet..) [63] Grundregeln blir därför den, att låtsas det ena fast man tycker det andra är hyckleri, något som fördöms i den Islamiska läran. Fallet som nämns i vers 3: 128, kan tillämpas gentemot en otrogen ENDAST under speciella omständigheter och ALDRIG muslim mot muslim. [64] Vers 16:106 är tillämpbar enbart i en situation liknande den som den store Följeslagaren

Ammar befann sej i, när han tvingades välja mellan att dö under tortyr liksom sina föräldrar, eller att låtsas vara en otrogen. Dessa fall är på intet sätt underlag för grundregeln, utan bara undantag och minst av allt grunden för nio tiondelar av Islam.

Bröder och systrar tänk över saken; vad skulle hända om muslimer skulle tro att nio tiondelar av hela religionen ligger i *Taqiyah* ?

Det innebär att förställning skulle vara nio gånger viktigare än alla Islams lärosatser. Kunde man någonsin lita på en muslim om så vore fallet?

Muslimska bröder och systrar kan vi verkligen låta oss vägledas av och inhämta kunskap om religionen från lärde som hävdar att bedrägeriet är nio tiondelar av religionen? Kan vi ens tro på hans icke religiösa uttalanden? Kan vi lita på en person som håller det för en omistlig del av sin religion att ljuga om Allah, Hans Profet – frid vare över honom – och muslimerna, för att främja sina subjektiva mål.

Därför mina bröder och systrar, om ni verkligen önskar er framgång i det tillkommande, i evigheten, var då mycket vaksam mot shiiternas många argument som är baserade på förvrängda eller förfälskade citat och hänvisningar.

Bröder och systrar minns att vers 3:28 är, inte bara ett undantag, men ett mycket begränsat undantag. Inte nog med att det är förbjudet att använda mot muslimer, den tillåter oss inte heller att ljuga till andra. Vad den innebär är; att i fall där du går emot visst uppträdande och du riskerar fördömning som kan skada Islam eller det muslimska samfundet, är det tillåtet att tåga men du måste undvika att ljuga. [65]

M U T 'A H - tidsbegränsat "äktenskap"

Jatfari-shiiternas lärde hävdar att det tidsbegränsade äktenskapet INTE är förbjudet eftersom det praktiserades under Profetens tid. Det var bara Omar som förbjöd det. [66] Syftet med Mut'ah är enbart att tillfredställa ett fysiskt behov; det förekommer ingen skilsmässa och kontrahenterna ärver inte varandra. [67] Muslimska lärde svarar att:

1. Den Heliga Koranen har fastställt och begränsat de lagliga formerna för förhållanden mellan man och kvinna till två typer: äktenskap där huvudanledningarna är barnalstring, ett ömsesidigt förhållande och egendom. Den Heliga Koranen säger: **"Den som avstår från könsutövning utom med sin maka eller med en slavflicka som hans högra handbesitter (dvs. som han äger). För i dessa fall är de fria från klander."** (23: 5-7)
2. Dessa två lagliga former av islamiska äktenskap bekräftades också i verserna 4:22-25, där äktenskapslagarna läggs ut i detalj. Majoriteten av muslimska lärde bekräftade att betydelsen "*Istamtamtum*" i vers 4:24 syftar på njutningen som en av plikterna inom de legala formerna av äktenskap mellan en man och hans hustru. Denna del av versen klargör hustruns rätt till en "*Mahr*" (slags vigselgåva från man till hustru). Detta visas tydligt i en Hadith där ordet *Istamtatta* förekommer i sin singularform. [68]
3. Mut 'ah tilläts under svåra förhållanden i tider av "*Jihad*", men det förbjöds alltid omedelbart när behovet för det hade upphört. Efter det att det tilläts för sista gången gjordes förbudet slutgiltigt. Profeten - frid vare över honom - sa: (Jag har tillåtit er att upprätta tillfälliga "äktenskap" med kvinnor, men Allah har nu förbjudet det till Den Yttersta Dagen) [69] . Alltså var tillåtelsen bara tillfälliga undantag från den ursprungliga regeln i Koranen, och gavs av Profeten - frid vare över honom - som hade lov till det, men undantagen lämnades inte öppna utan stängdes av den ovannämnda *Hadithen* för evigt. [70]

Senare kom det till Kalifen Omars kännedom att *Amru bin Huraith* utövade Mut'ah och han kungjorde då: (Sannerligen Allah gjorde tillåtet för sin budbärare allt Han ville, hur Han ville. Och uppenbarelsen av Den Heliga Koranen har slutförts. Så utför Hajj (pilgrimsfärden) och *Umra* för Allah som Allah har befallt er och gift er på rätt sätt med de kvinnor (som har utfört Mut'ah med). Och om någon kom till mej med ett tidsbestämt äktenskap (Mut'ah)

skulle jag stena honom (till döds! vilket ar straffet för otukt, av en tidigare gift person). [71]

Mina bröder och systrar; kan ni se någon skillnad mellan kvinnan som hyr ut sin kropp för några minuter, som i prostitution och kvinnan som hyr ut sin för några dagar eller månader som i Mut'ah? Eftersom båda ju är tillfälliga. Tror ni inte att det skulle förödmjuka våra systrar, öppna dörren för älskarinnor och slutligen förstöra begreppet familj i Islam, om vi skulle tillåta Mut'ah idag ?

Ni ska veta att högt uppsatta lärde bland shiiterna, sällan tillåter kvinnliga släktingar att utöva Mut'ah, bara för att undvika att bli förödmjukade. Faktum är att den sorts Mut'ah som tillfälligt kunde tillåtas före det slutliga förbudet, krävde inte ens att kvinnan skulle vara muslim eller åtminstone av Bokens folk (judinna eller kristen), något som gör denna relationsform helt skild från äktenskapet. Hur skulle en muslim kunna legalisera den slags olagliga förhållande eller själv utöva den?! Vad är det egentligen för skillnad mellan otukt och Mut'ah om man ser till syftet? Är inte syftet i båda fallen uteslutande det att tillfredsställa den sexuella lusten ?

GHADEER KHUM

Tabatabai sa (För shiiter är det huvudsakliga beviset för Alis legitimitet som Profetens – frid vare över honom – efterträdare är händelsen vid *Ghadeer Khum* när Profeten – frid vare över honom – valde Ali till "generalföreståndarskapet".

Men hänvisning till ett häfte som ägnas åt detaljerna kring *Ghadeer Khum*, hittar vi följande: [72]

1. Mer än 100,000 Följeslagare var närvarande vid *Ghadeer Khum*-talet.
2. Det utspelade sej den 18:e i månaden *Thul Hijjah* efter Profetens – frid vare över honom – "Pilgrimsfärd till farväl"; Anledningen till att Profeten – frid vare över honom – höll detta tal var att Allah hade uppenbarat denna vers vid *Ghadeer Khum*: **"O Budbärare, överbringa vad din Herre har uppenbarat för dej och om du inte gör det, har du inte framfort Hans budskap; och då 9 må Allah skydda dej från folket."**
3. Därför gjorde Profeten – frid vare över honom – följande uttalanden:
 - Att han lämnade två dyrbara ting till muslimerna: "Det första är Guds Bok, vars ena ände är i Guds hand och den andra är i era händer. Och det andra värdefulla tinget är mina avkomlingar". Gud har låtit mej veta att dessa båda tinga ska aldrig skiljas från varandra, innan de når mej vid *Kausars* springbrunn.
4. I det att han tog Alis hand och lyfte den sade han: (För den som jag är mästare ska Ali också vara hans mästare "*mawla*").

5. Profeten – frid vare över honom – sa också: (O min Gud var Du en vän till Alis vänner, och se den som en fiende som står emot Ali. Hjälp dem som hjälper Ali men överge dem som vänder sej mot Ali.
6. Och han sade: (O min Herre, var hän Ali vänder sej, vänd Du då det rätta (el. Höger) åt samma håll).

Låt oss nu se vad de muslimska lärde har att säga. [73]

1. Enligt shiiternas källor var det endast ett fåtal (mindre än max 10) Följeslagare som inte bröt sitt förbund med Profeten – frid vare över honom -. [74] De 100,000 Följeslagare som åhörde talet konspirerade för att beröva Ali rätten att efterträda Profeten – frid vare över honom -. Hur troligt är det att något sådant skulle ha hänt? om vi läser icke-shiitiska källor blir det helt otroligt. *Ghadeer Khum*-talet ägde rum den 18:e *Thul Hijjah*, samma år som Profetens – frid vare över honom – ”Pilgrimsfärd till farväl”. Den 9:e i samma månad mottog Profeten – frid vare över honom – den sista versen, som lyder: **”På denna dag har jag fullkomnat er religion för er och gjort min nåd fullständig över er och jag har utvalt Islam till er religion”**.
2. Hur kunde en vers som ber Profeten överbringa budskapet följa på denna avslutande vers, särskilt som folkmassan vid ”Avskedspredikan” (den 9:e *Thul Hijjah*) redan hade omvittnat att Profeten – frid vare över honom – verkligen hade framfört budskapet? Faktum är att vers 5:67 hade uppenbarats redan innan Khaibar expeditionen, före erövringen av *Mecca* och före ”avskedets pilgrimsfärd”.
3. Hela det påstådda uttalandet av Profeten – frid vare över honom -, som shiiterna framställde det, var i själva verket en uppenbar lögn, vilket underströks av Ibn Taymiyah:
4. Den erkända ursprungliga ”Två dyrbarating-Hadithen” (al-Thaqalayn) lyder: (Jag lämnar er med två viktiga ting, varav det ena är Allahs Bok, innehållande den rätta vägledningen och ljuset, så håll fast vid Allahs Bok och följ den). Han bönföll oss (sa *Zaid Ibn Al-Arqam*) att hålla fast vid Allahs Bok, och sedan sa Profeten – frid vare över honom -: (Det andra är min familj och jag påminner er om att lyda Allah i er behandling av dem. [75] Profetens – frid vare över honom – hushåll inbegriper, som tidigare förklarats, alla hans hustrur, samt Ali, *Ageel*, *Jaafar*, *Abbaas* och deras avkomma. Sa Profeten (verkligen) håll er till min familj liksom ni håller er till Den Heliga Koranen? Naturligtvis inte. Han bad muslimerna att vara goda mot hela hans hushåll, inte bara Ali eller shiitiska lärdes tolv Imamer. Om nu *Hadithen* skulle antyda någon särskild makt eller privilegium för hans hushåll, då borde vi ju prisa de *Abbasidiska Kaliferna*. Hur kommer det sej då att shiiternas lärde förbannar dem istället?
5. Den sista delen av denna påstådda Hadith ”är också en lögn”, försäkrar oss *Ibn*

Taymiyah. På frågan om Profeten nu sa "för den som jag är *mawla*", är Ali också hans "*mawla*", eller inte försäkrar oss *Ibn Taymiyah*, att i detta sammanhang, är det definitivt utslutet och majoriteten av Hadith forskare avvisar det helt. Om vi nu ändå antar att Profeten - frid vare över honom - verkligen sa så, vad är det för särskilt med det ? Vändande sej till Profeten - frid vare över honom - sägs det i Den Heliga Koranen: "**Allah är hans *mawla*, liksom Gabriel och de rättfärdiga troende**". De rättfärdiga troende är naturligtvis inte Profetens herrar utan hans vänner, understödjare. Om Profeten - frid vare över honom - istället hade använt ordet "*wali*" (istället för "*mawla*") då skulle det antagligen ha tolkats som herre eller förmyndare. Dessutom sa inte Profeten att Ali skulle bli "*mawla*" eller "*wali*" efter hans död. Shiiternas argument tycks vara rent nonsens, särskilt om man läser de erkända Hadither där Profeten - frid vare över honom - tycks föreslå sina efterträdare, Abu Bakr, Omar och Othman (i tur och ordning) (Bukhari o Muslim i kapitlen om dessa tres dygder).

6. Hadithforskarna anser uttalandet "*mawla*", som hävdas av shiias lärde, vara en lögn. När vi ser på innebörden av det, tycks det inte ens ge Ali någon särskild fördel. Profeten - frid vare över honom - hade vid olika tillfällen bitt alla möjliga böner för många av de troende.
7. Bara med ett ögonkast kan en muslim genast avslöja detta uttalande som en uppenbar lögn, och dessutom ogenomtänkt. Vad är nu detta "rätta" (*Haqq*) som ska inrätta sej efter de beslut som Ali fattar, åsikter som han vädrar och infall han kan få?

Om denna lögn istället hade sagt: "Låt Ali följa det rätta, vart det än vänder sej ", hade den verkat mera logisk.

Trots det säger *Tabatabai* i en argumentation för det ärftliga Kalifatets nödvändighet: "Islams fiender som gjorde allt vad de kunde för att krossa Islam... trodde, att eftersom Profeten - frid vare över honom - var Islams beskyddare, skulle religionen efter hans död stå utan vägvisare och ledare och därigenom säkerligen förgås. Men vid *Ghadeer Khum* kom deras förhoppningar på skam när Profeten föreställde Ali som en Islams ledare och vägvisare inför folket. Och efter Ali las

denna tunga men nödvändiga plikt (att vara Islams ledare och vägvisare) vidare på hans familjs skuldror". [76]

Tabatabai, den senaste av shiiternas mer framträdande lärde, motsäger sej själv i samma bok. På de första sidorna beskriver han nämligen Imamerna, inklusive Ali, som förtryckta av de muslimska Kaliferna medan han i det förra argumentet påstår att Allah har utvalt dem för att försvara Islam och vara den muslimska Ummans vägvisare och ledare. Om de inte kunde

försvara sej själva hur skulle de då kunna försvara Islam och leda den muslimska Umman (Nationen)? ! Eller är detta kanske en direkt anklagelse mot Allah att Han skulle ha gjort fel val? (Må Allah förlåta mej).

Faktiskt valde de shiitiska lärde, i sin subjektiva argumentation, inte ens för att anklaga Profeten - frid vare över honom - för partiskhet, och Islams stora soldater för illojalitet. De anklagade tom. Sina Imamer för att vara fega till den grad, att de

ansåg förställning och lögn (*Taqqiyah*) utgöra nio tiondelar av den islamiska religionen.

En av shiias lärde påstår att Ali sa: "Kaliferna före mej gjorde gärningar som medvetet bröt Allahs helige Profets - frid vare över honom - befallningar. De bröt sitt förbund med honom och förändrade hans *Sunnah*. Men om jag nu skulle tvinga folket att ge upp dessa ting och återställa förhållandena som de var på Profetens tid då skulle min arme' skingras, och jag bli lämnad ensam och hjälplös. I korthet om jag försöker förmå mitt folk att följa Allahs, och Hans heliga Profetens - frid vare över honom - befallningar, kommer de att lämna mej och vandra bort". [77] Ali, en av Islams stora krigare, och en utmärkt muslim beskrivs här som om han ansåg världslig makt vara bättre än att hävda den sanna Islam.

Han skulle varit rädd för att bli ensam ! Blind partiskhet kan leda till det som är ännu värre. Istället för att prisa den älskade (ledaren), har de av sin extrema partiskhet drivits att i oförstånd utslunga de svåraste anklagelser. I sanning, med *Ibn Taymiyahs* ord: "Shia Imamernas värsta katastrof var att ha sådana lärde som sina understödjare."

SAMMANFATTNING

Slutligen och i korthet, på grund av bristen på underlag, för sin bevisföring, i Den Heliga Koranen och Profetens - frid vare över honom - *Sunnah*, hänvisas shiiternas lärde vanligen till följande tekniker för att hävda sin subjektiva version av Islam:

Att påstå att Den Heliga Koranen inte är komplett och att den har ändrats. Detta påstående finns fortfarande kvar i deras mest trovärdiga källor, fast shias lärde i sitt offentliga pläderande för *Shiismen* har förnekat eller uteslutit det.

Att uppfinna många "Hadither" alternativt att förvränga sammanhang eller innehåll i Profetens Hadither. Detta används antingen som ett kompletterande sätt att förvränga verserna i Den Heliga Koranen eller Oavhängt för att hävda sin subjektiva syn.

Att uppfinna eller förvränga sammanhang eller innebörd i historiska händelser och

berättelser, för att med dess hjälp förändra innebörden i Den Heliga Koranen eller Profetens - frid vare över honom - *Sunnah*.

Att smyga in dessa förändringar i bokverk av icke-shiitiska lärde för att senare använda dessa som stöd för sin argumentation. Dessa citeras då oavsett om de har avvisats eller bara antecknats utan kommentar för helhetens skull.

Mina bröder och systrar; shiatrons hörnsten hävdar atom Allah utsåg Ali till Profetens - frid vare över honom - efterträdare. Om vi nu kollar detta påstående mot de historiska fakta som bekräftar att Ali icke offrade sej, något som förväntas av en dylik person, för att utföra Allahs befallningar, kan vi

bara komma till någon av följande slut satser : [78]

1. Ali den fromme Följeslagaren var med vilje olydig mot Allah och förrådde Profeten - frid vare över honom -, hävdande att hans omdöme och vishet skulle vara bättre än Allahs. (det Gud förbjude!).
2. Ali, Islams store krigare, var mot sin vilja olydig mot Allah därför att han var en ynkrygg vars fruktan för folket översteg hans fruktan för Allah, Den Allsmäktige (Gud förbjude!).
3. Shia-trons grundsten är falsk och ogrundad, liksom alla dess dimensioner och deras bevis.

Nu mina bröder och systrar är det er sak att välja.

[1] Zaheer, ss. 17-24, citat från tre shiitiska källor.

[2] Ibn Taymiyah, vol. 3 ss. 116-172.

[3] Ali Hassan ss. 230-1.

[4] Ibn Taymiyah, Minhaj, vol. 1 s.3; vol. 12 s.124. Tabatabati ss. 75-82, Abdullah ss. 73-143, Al-Fawzan ss.9-18.

[5] Al-usool minal-Kafi, vol. 2 s. 634. se även Zaheer för flera detaljer inkl. många shiakällor och exempel på förvrängingar.

[6] Al-usool min al-Kafi vol. 1 s.228, 1968.

[7] Al-Kafi min al-usool, vol 2.633, 1961. se även al-Khateeb s. 11

[8] Al-Bukhari vol. 6 ss. 477-8

[9] Al-Bukhari vol.6 ss. 478-80.

[10] Qattan ss. 170-85

- [11] Zaheer s. 141-7
- [12] Tabatabati (skriv i forts Tab.) s.93. och konstitutionen kap. 2.
- [13] Tab. s. 110.
- [14] Bla. källor Tab. ss. 94, 207-8, & 210-211.
- [15] Tab. s. 94.
- [16] Azami s. 3. (Azami förk. forts Az.)
- [17] Az. ss. 32-72.
- [18] Ibn Taymiyah, Tatawi, vol. 18. s.17, Az. ss. 87-96.
- [19] Az. s. 25
- [20] Tab. s. 40.
- [21] Fatawi, Ibn Taymiyah vol. 19 ss. 5-8 &192-202
- [22] . Al-Jazari vol. 1. ss. 120-6
- [23] Fatawi, Ibn Taymiyah, vol. 19. ss. 267-72.
- [24] Al-Jazari vol. 6. s. 669
- [25] Baleeq s. 544
- [26] Ibn Taym., Minhaj vol. 2. ss. 122-5.
- [27] Konstitutionen kap. 2 och Asifi ss. 23-5.
- [28] Al-Kafi vol. 1. s. 290.
- [29] Bukhari & Muslim-40 Hadither s. 35.
- [30] Muslim-40 Hadither s. 30.
- [31] Tab. Ss. 190-211 och Hassan ss. 230-1.
- [32] Tab. ss. 205, 7, 10.
- [33] Konstit. kap. 12
- [34] Asifi ss. 23-25 & Konstit. kap. 2
- [35] Al-Kafi,vol. 1 ss. 206-62
- [36] Islamiska Stora Biblioteket s.6
- [37] Khomeini, Arabic s. 91.
- [38] Khom. s. 64
- [39] Khom. ss. 92-3.
- [40] Konst . kap. 115.
- [41] Konst. kap. 72.
- [42] Konst. kap. 5.
- [43] Al-Tahawi s. 557.
- [44] Ibn Taym. Minhaj vol. 1 s. 37.
- [45] Ibn Al-Atheer vol. 10. ss.330-2.
- [46] Ash. Sheerazee ss. 13-19.
- [47] Khom. s. 64 &PSG s. 25.
- [48] Muslim vol 2 ss. 517-21, & vol 4 ss. 1286-7.

- [49] Tahawi s. 557.
- [50] Muslim vol. 4 s. 12879.
- [51] Följeslagarnas dygder ur Al-Bukhari..
- [52] Al-Askari ss.34-8.
- [53] Ministeriet för Islamiska rådgivning i Iran ss.28-30.
- [54] Al-Jihad, no. 56.
- [55] Shariati s. 207.
- [56] Ibn Taym. vol. 1 s.307.
- [57] Al-Bukhari vol. 5 s. 2.
- [58] Ibn Taym. Minhaj vol. 3 ss. 116-73.
- [59] Abu Muawiyah Muhammad ss. 11-13, 25 & 62.
- [60] Al-Kafi, Al-Usool, vol. 2 ss.217-19.
- [61] Al-Kafi Al-Frua, vol. 3 ss. 188-9.
- [62] Khom. s. 144.
- [63] Al-Bukhari vol. 1 s. 31 Muslim vol. 4. s. 1374.
- [64] Ibn Taym. Minhaj. s. 213 & vol. 3 ss. 259-60.
- [65] Ibn Taym. Minhaj. s. 213 och Ibn Katheer, Tafseer
- [66] Tab. ss. 227-30.
- [67] Moosavi ss. 79-96.
- [68] Al-Muhamoud s. 13.
- [69] Muslim, vol. 2 s. 707.
- [70] Asqalani vol9 ss. 164-74.
- [71] Muslim vol. 2 ss. 610-11.
- [72] Najafi ss. 9-19, Tab. ss. 178-218.
- [73] För mer detaljerade kommentarer hänvisas till Minhaj i Ibn Taym. vol. 4 ss. 84-7 .
- [74] Shariati ss. 28-30, Al-Askari ss. 34-43.
- [75] Muslim vol. 4 ss. 2186-87.
- [76] Tab. s. 179.
- [77] Al-Askari ss. 37-41.
- [78] Se Amiribrahimi ss. 7-22